

In 'SHE' transformeert Laurence van het ene personage in het andere. Vanwaar de noodzaak?

LAURENCE: Het idee van transformeren draag ik al mee sinds de toneelacademie. Ik heb het gevoel dat ik als persoon heel veel transformeer en wil uitzoeken waarom dat is, en wat dat betekent. Ik merk dat ik vaak de mensen die ik rondom mij zie, naboots of hun vibe en energie probeer te vangen. Ik vraag me nog altijd af wie mijn 'basiszelf' is, wie is Laurence eigenlijk? Die vraag beantwoorden is blijkbaar moeilijk.

We zien je dus overgaan van de ene vrouwenrol in de andere. Zijn het allemaal mensen naar wie je opkijkt (maar daarom niet bent), of draait het eerder om personen waarvan je voelt dat je ze al in je hebt?

LAURENCE: Ik denk beide. Ik geloof dat alles wat je speelt, al in jezelf aanwezig is. Voor 'SHE' stellen we ons de vraag: als ik de persoon die ik inspirerend vind kan naspelen, kan ik die dan ook 'zijn'?

SUZE: Ik denk niet dat het enkel draait om mensen waarnaar wordt opgekeken. Eigenlijk gaan we op zoek naar mensen die iets in Laurence wakker maken.

LAURENCE: We focussen trouwens ook op de vrouwelijke leden binnen mijn familie. Een interessant gegeven omdat je voortdurend

botst op de genetische kantjes. Je onderzoekt de gedragingen van mensen die heel dicht bij jou staan en drijft het op de spits.

Waarom ligt de focus op vrouwen? Mannen kunnen ook rolmodellen zijn.

SUZE: Het woord 'rolmodel' is misschien niet de juiste term. Een rolmodel impliceert immers een soort perfectie; je hebt een mal voor 'de moeder' of een mal voor 'de zus'. Het

gaat eerder over hoe je kan loskomen van al die malen, om net alle verschillende aspecten en rollen die je in je leven aanneemt te omarmen.

Tegelijk raken we in 'SHE' wel de vraag van 'Wie wil je worden in je leven?' aan. Dan komen rolmodellen, mensen aan wie je je optrekt, wel op de voorgrond. Maar of dat dan mannen, vrouwen of non-binaire personen zijn, maakt niet uit. Alle mogelijke aspecten – vrouwelijke, mannelijke - van iemands persoon komen aan bod. We haken ook eerder in op de beslissende, transformerende momenten in iemands leven. Dat heeft in se niets met gender te maken.

Maar het is wel zo dat Laurence transformeert in vrouwenpersonages. Voor mij persoonlijk komt dat simpelweg uit een bewustwording van de laatste jaren. Ik kan me beter herkennen in de vrouwen om me heen, en dat fascineert me.

LAURENCE: Ik focus de laatste jaren ook veel meer op vrouwen. Ik dacht vroeger dat mannen per definitie interessanter en succesvoller zijn, gewoon omdat de wereld zo in elkaar zit. Maar onder vrouwen valt nog zoveel te ontdekken! Ik ben daar heel nieuwsgierig naar. Ik wil het niet hebben over onderdrukking, maar ik ben wel geïnteresseerd in het vele, het grote, het complexe, het grillige,... van de vrouw. Vrouwen rondom mij houden zoveel balletjes tegelijk in de lucht. Dat veelvoudige wil ik graag vangen in de voorstelling.

Ik hou zelf ook van véél: muziek, beweging, acteren en ga dat ook toepassen in de voorstellingen die ik maak. Dat aspect, veel dingen willen aanraken, heeft te maken met mijn vrouwelijkheid.

Muziek, het woord is gevallen. 'SHE' wordt heel muzikaal en Laurence staat tevens als zangeres op het podium.

SUZE: Performance en muziek zullen elkaar afwisselen. We gaan niet voor een soundscape, eerder voor het in elkaar vloeien van tekst/spel en songs. Hard, soms duister, opzweepend, diep, in your face. 'SHE' mag best wel bij momenten het gevoel van een concert geven.

Wat zou je willen dat het publiek meeneemt naar huis? Welk gevoel of gedachte?

SUZE: Dat is op dit moment moeilijk te beantwoorden. Theater maken is voor mij net als een trein instappen waarvan de rails nog niet gelegd zijn. Je weet niet waar de trein precies naartoe rijdt voordat je aan het repetitieproces begint.

je er zelf in gelooft en er voor gaat, gaan andere mensen het ook geloven.

SUZE: Dat geloof is essentieel. We vergeten soms dat de wereld hoe wij die zien en ervaren, een creatie is van onszelf. Waarnaar je opkijkt of wat je neerhaalt, waar je in gelooft of wil geloven... het zit in ons eigen bewustzijn. Ik bedoel niet dat je zelf kan bepalen waar je vandaan komt of uit welke klasse, maar daar omheen zit een andere wereld van o.a. de verbeelding. En verbeelding geeft kans om te veranderen. Als je iets wil worden, doe het! Vaak slagen mensen daar ook in. Ook daar gaat 'SHE' over. Transformeren en uitproberen is een onderdeel van het leven.

LAURENCE: We gaan ook met taal spelen. Elke taal wijzigt je persoonlijkheid een beetje. Vandaag zijn jonge mensen meertalig of spreken ze thuis een andere taal. Door over te schakelen op een andere taal transformeer je eveneens.

SUZE: Ik merk vaak dat mensen, zeker Vlamingen, een 'uniform' aantrekken. Ze zeggen al gauw "Dat past niet bij mij" of "Zoiets zou ik toch nooit doen". Maar waarom? Probeer het eens.

LAURENCE: Een nieuwe outfit en een nieuw kapsel kunnen veel teweegbrengen. Los van smaak, het gaat erom hoe je jezelf creatief in de wereld plaatst en daar geen rem op zet.

SUZE: Note to self.

Maar 'SHE' mag voor mij wel gaan over het jezelf opnieuw bevragen. Klopt het nog wie je bent, wie je wil zijn, wie je uitdraagt te zijn vandaag? En als dat niet zo is, wat kan je eraan doen?

Op de middelbare school - intussen 20 jaar geleden - deed ik in de ogen van anderen heel rare dingen qua transformaties. Ik droeg

bv. een tijdlang elke dag een mannenoutfit. Als je je de blik van de ander minder aantrekt, heb je alle vrijheid om uit te zoeken waar je je prettig bij voelt. Mijn hoop is dat het publiek aan de slag gaat met zo'n zelfevaluatie. Maar of we daar terecht komen, durf ik niet te beweren.

LAURENCE: We willen iets wakker maken. Ik herinner me nog een gesprek met een 14-jarig nichtje met een heel specifieke kledingstijl. Zij kon toen heel goed benoemen wat ze wou uitstralen. Heel inspirerend. 'Fake it till you make it'. Zolang

